

Arrest

nr. 71 156 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 5 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 juli 2011 tot weigering van afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 7 mei 2010 een aanvraag in om een visum gezinshereniging te verkrijgen op grond van haar huwelijk met de heer F. V., die de Belgische nationaliteit bezit.

1.2. Op 25 november 2010 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van afgifte van het visum gezinshereniging.

1.3. Verzoekster diende op 24 juni 2011 een visumaanvraag kort verblijf in met de bedoeling de heer F.V. te bezoeken.

1.4. Op 29 juli 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van afgifte van het visum kort verblijf. Deze beslissing werd op niet nader bepaalde datum aan verzoekster betekend. Zij vormt de bestreden beslissing en is gemotiveerd als volgt:

“Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

Andere:

Betrokkene kreeg een weigering voor een aanvraag gezinshereniging met de huidige garant. Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis : vermoedelijk omzeiling van de procedure gezinshereniging.

U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen

Geen bewijs van voldoende financiële dekking voor het voorziene verblijf, aangezien de tenlasteneming niet is aanvaard. Daarenboven levert betrokkene geen bewijs van financiële middelen aan de hand van een nominatieve aankoopbordereau van Travelcheques of een kredietkaart bruikbaar op het Belgische grondgebied gelinkt aan een persoonlijke bankrekening met voldoende beschikbare middelen.

De tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: aangezien de garant zelfstandige is, worden de loonfiches die hij voor zichzelf uitschrijft niet beschouwd als zijnde een bewijs van wat men reëel verdient. Het is inderdaad zo dat slechts op het einde van het jaar op het uittreksel van de belastingen de uiteindelijke verrekening van de werkelijk verklaarde inkomsten zichtbaar zijn.

De informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar.

Betrokkene legde bij een eerdere aanvraag tot gezinshereniging met de huidige garant valse verklaringen af en legde valse documenten voor: betrokkene is niet bonafide.

Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

Andere

Betrokkene toont niet op afdoende wijze aan over voldoende en regelmatige persoonlijke inkomsten of bestaansmiddelen te beschikken in het land van verblijf. Zij verklaart een eigen zaak te hebben maar legt hiervan geen enkel bewijs voor. Vermoedelijk wordt zij financieel gesteund door de garant in België die haar verloofde is en met wie zij in het verleden een bigamisch huwelijk afsloot op de Filippijnen en ingevolge hiervan een aanvraag gezinshereniging indiende welke haar op 25/11/2010 geweigerd werd toen het bedrog aan het licht kwam. Bij haar huidige aanvraag verklaart zij dat er een procedure lopende is om haar vorige huwelijk te ontbinden en dat zij hiertoe in de loop van de maand oktober voor de rechtbank (op de Filippijnen) dient verschijnen. Enig bewijs omtrent deze verklaring ontbreekt evenwel. Onvoldoende duidelijkheid mbt. de huidige burgerlijke staat en de financiële situatie van betrokkene in het land van verblijf. Onvoldoende bewijs van socio-economische of familiale banden in het land van verblijf. Betrokkene biedt te weinig garantie op terugkeer. Reële kans dat kort verblijf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd wordt.

Geen of onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene niet afdoende kan aantonen dat hij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt uit een legale winstgevende activiteit.

Betrokkene verklaart een eigen zaak te hebben maar legt hiervan geen enkel bewijs voor.

Vestiging te vrezen

Betrokkene heeft in het verleden reeds getracht zich te vestigen op basis van een bigamisch huwelijk afgesloten op de Filipijnen. Hiertoe had zij valse documenten voorgelegd. De visumaanvraag gezinshereniging werd haar geweigerd op 25/11/2010 toen dit bedrog aan het licht kwam."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster de schending op "van de artikelen 14, 21 en 32 van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode en van artikel A.3 a en B van de tweede bijlage van voormelde verordening" alsook de schending "van het legaliteitsbeginsel en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel."

Verzoekster betoogt als volgt:

"Bij de artikelen 14, 21 en 32 van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode en van artikel A.3 a en B van de tweede bijlage van voormelde verordening wordt het volgende bepaald:

"Artikel 14 — Bewijsstukken

1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken :

- a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;*
- b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs*
- c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c) en lid 3, van de Schengengrenscore;*
- d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvragen om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.*
- 3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II.*
- 4. De lidstaten kunnen van de aanvragers verlangen dat zij een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking overleggen door het invullen van een formulier dat is opgesteld door de lidstaat. Dit formulier bevat met name de volgende informatie:*
 - a) of het bedoeld is als bewijs van garantstelling en/of logiesverstrekking;*
 - b) of de gastheer/gastvrouw een particulier, een onderneming of een organisatie is;*
 - c) de identiteit en contactgegevens van de gastheer/gastvrouw;*
 - d) de uitgenodigde aanvrager of aanvragers*
 - e) het verblijfadres;*
 - f) de duur en het doel van het verblijf;*
 - g) eventuele verwantschap met de gastheer/gastvrouw."*

"Artikel 21 — Controle van de voorwaarden voor binnenkomst en risicobeoordeling

1. Bij het onderzoeken van aanvragen voor(een eenvormig visum wordt nagegaan of de aanvrager aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, onder a), c), d), en e), van de Schengengrenscore voldoet ten wordt bijzondere aandacht geschonken aan de toetsing van de vraag of de aanvrager een risico van illegale immigratie of een risico voor de veiligheid van de lidstaten vertegenwoordigt, en met name, of de aanvrager het voornemen heeft het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor de geldigheidsduur van het aangevraagde visum verstrijkt.

3 Wanneer het consulaat controleert of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden, gaat het na

- a) of het overgelegde reisdocument niet vals, nagemaakt of vervalst is;*
- b) of de aanvrager het doel van de voorwaarden voor het voorgenomen verblijf heeft aangetoond, alsook of de aanvrager over de middelen van bestaan beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen;*
- c) of de aanvrager gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem (SIS) met het oog op weigering van toegang;*
- d) of de aanvrager al dan niet wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om*

dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

e) of de aanvrager, indien van toepassing, in het bezit is van een toereikende en geldige medische reisverzekering.

4 Het consulaat controleert, voor zover van toepassing, de lengte van de vorige en de voorgenomen verblijven, om na te gaan of de aanvrager de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreven, ongeacht mogelijk toegestane verblijven op grond van een nationaal visum voor verblijf van lange duur of een door een andere lidstaat afgegeven verblijfsvergunning;

5 Bij de beoordeling van de middelen van bestaan voor het voorgenomen verblijf wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor onderdak in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen, op basis van de door elk van de lidstaten overeenkomstig artikel 34, lid 1, onder c), van de Shengengrenscore vastgestelde richtbedragen. Een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking kan eveneens de toereikendheid van de middelen van bestaan aantonen .../..

7 Het onderzoek van een aanvraag wordt met name gebaseerd op de echtheid en betrouwbaarheid van de overlegde documenten, alsmede op de geloofwaardigheid en de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager.

8 Bij het onderzoeken van een aanvraag kunnen de consulaten de aanvrager in gerechtvaardigde gevallen voor een interview oproepen en kunnen zij om aanvullende documenten verzoeken.

9 Een eerdere visumweigering leidt niet automatisch tot weigering van een nieuwe aanvraag. Een nieuwe aanvraag wordt beoordeeld op basis van alle beschikbare informatie."

"Artikel 32 — Weigering van een visum

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd

a) Indien de aanvrager

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Shengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering

of

b) Indien er redelijke twijfel beslaat over de echtheid van de door de aanvrager overlegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum."

Tevens wordt het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden:

Het zorgvuldigheidsbeginsel is als een beginsel van behoorlijk bestuur een concreet gedragsvoorschrift met een positiefrechtelijk karakter voor de overheid dat door de administratieve overheden en door Uw Raad getoetst kan worden. Krachtens het zorgvuldigheidsbeginsel dient het bestuur zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, dient de beslissingen te steunen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren, desnoods via

advies van deskundigen om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Aan de

bestuursbeslissing dient een nauwgezette belangenafweging ten grondslag te liggen. Een

zorgvuldige besluitvorming impliceert een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval. Een beleidsnorm mag niet automatisch, zonder enig nader onderzoek, in een individueel geval worden toegepast. Het onderzoek van het bestuur dient zonder enige vooringenomenheid te geschieden (MAST, A., e.a. Overzicht van Administratief Recht, Kluwer, 1996, p.49).

Een zorgvuldige besluitvorming houdt in dat de administratie de toepasselijke rechtsregels op alle relevante feiten toepast en na een behoorlijke afweging van alle ter zake dienende gegevens en belangen beslist. De kern van elke discretionaire bestuursbeslissing is de belangenafweging waarbij het

bestuur alle betrokken belangen daadwerkelijk en in concreto met elkaar confronteert en tegen elkaar afweegt.

Ook het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden:

Bij het nemen van een administratieve beslissing dienen alle feitelijke elementen van een dossier door de overheid zorgvuldig verzameld te worden en onderzocht, hetgeen deel uitmaakt van de formele zorgvuldigheidsplicht, doch eveneens dienen deze elementen met zorgvuldigheid beoordeeld en afgewogen te worden.

Een zorgvuldige besluitvorming houdt in dat de administratie de toepasselijke rechtsregels op alle relevante feiten toepast en na een behoorlijke afweging van alle ter zake dienende gegevens en belangen beslist.

De kern van elke discretionaire bestuursbeslissing is de belangenafweging die het bestuur dient te doen.

Een zorgvuldige belangenafweging vereist in de eerste plaats dat het bestuur alle betrokken belangen daadwerkelijk en in concreto met elkaar confronteert en tegen elkaar afweegt.

Bij het uitoefenen van de discretionaire bevoegdheid moet het bestuur het redelijkheidsbeginsel in acht nemen.

In casu is verzoekster van oordeel dat bij het onderzoek van de feitelijke elementen, die verzoekster heeft naar voren gebracht bij haar aanvraag, onzorgvuldig tewerk is gegaan en dit heeft geresulteerd in een onredelijke afweging van alle elementen van het dossier.

Verzoekster is van oordeel dat er geen redelijke argumenten kunnen worden aangehaald om te twijfelen aan het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, de financiële middelen van haar garant, het risico op vestiging en de intenties van verzoekster.

Verzoekster heeft eerder de indruk dat diverse drogredenen worden aangehaald en ieder criterium dat dient beoordeeld te worden, overeenkomstig de voormelde verordening, niet vervuld geacht wordt omwille van de twijfels die bestaand omtrent haar intenties, meer bepaald het vermoeden dat zij de wil zou hebben om in België te vestigen en een langer verblijf te beogen.

De laatste loonfiches van de garant werden bij de aanvraag op het consulaat ingediend, ook werd het bewijs van ontbinding van het vorig huwelijk van verzoekster op het consulaat ingediend, zodat tegenpartij volledig verkeerd is wanneer zij in haar bestreden beslissing stelt dat dit niet voorgelegd werd.

Verzoekster heeft in de Filippijnen een eigen zaak en heeft ook eigen financiële middelen. Het juiste motief van de reis is geenszins onduidelijk.

Volledig ten onrechte wordt er vermoed dat er een langer verblijf wordt beoogd en dat verzoekster zich hier zou vestigen.

Het motief van de reis blijkt onder meer zeer duidelijk uit de omstandig gemotiveerde uitnodiging vanwege de heer F. V. (zie stuk 2).

Verzoekster wijst in het bijzonder ook op hetgeen gesteld wordt in artikel 21, 5° lid van de voormelde verordening waarin de elementen worden vermeld waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van de middelen van bestaan voor het voorgenomen verblijf. Er dient rekening gehouden te worden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor onderdak in de betrokken lidstaat, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen. De heer F. V. heeft in zijn uitnodiging vermeld dat hij onderdak zal geven aan verzoekster en dat hij onder andere Brussel, Antwerpen, Brugge en Gent zal bezoeken, hetgeen zelfs met een beperkt budget mogelijk is.

Verzoekster haar dochter, waarvoor zij de zorg draagt, blijft verder in de Filippijnen, verzoekster dient ook terug te keren voor de verdere procedure voor vernietiging van haar huwelijk, zodat zeer redelijkerwijs mag worden aangenomen dat verzoekster na haar toeristisch verblijf in België zal terugkeren naar de Filippijnen.

Tegenpartij weigert de aanvraag om reden dat zij de vestiging vreest en reeds de visumaanvraag gezinshereniging aan verzoekster heeft geweigerd op 25.11.2010; een nieuwe aanvraag dient evenwel te worden beoordeeld op basis van alle beschikbare en ook nieuwe informatie; verzoekster heeft geenszins bij de tegenwoordige aanvraag valse documenten voorgelegd.

Verzoekster is dan ook van oordeel dat er geen redelijke twijfel kan bestaan over haar voornemen om het grondgebied van België te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

De bestreden beslissing schendt dan ook de in het middel aangeduide wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur. Het middel is ernstig."

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Aangezien verzoekster als eerste en enig middel opwerpt:

'Schending van de artikelen 14, 21 en 32 van de Verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode en van artikel A.3. a en b van de tweede bijlage van voormelde verordening, van het legaliteitsbeginsel en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.'

Verzoekster begint met een opsomming van de artikelen 14, 21 en 32 van de Verordening nr. 810/2009 en van artikel A.3. a en b van de tweede bijlage van voormelde verordening en een theoretische uitzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel.

Verzoekster is van oordeel dat bij het onderzoek van de feitelijke elementen onzorgvuldig tewerk is gegaan, er geen redelijke argumenten kunnen worden aangehaald om te twifelen aan het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, de financiële middelen van dhr. VANHOVE, het risico op vestiging en de intenties van verzoekster. Verzoekster spreekt van drogredenen om haar het visum te weigeren.

De verwerende partij benadrukt dat de bestreden beslissing op zeer uitvoerige wijze motiveerd om welke reden het visum kort verblijf wordt geweigerd:

"Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

- Andere:

Betrokkene kreeg een weigering voor een aanvraag gezinshereniging met de huidige garant. Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis : vermoedelijk omzeiling van de procedure gezinshereniging.

- U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen

- Geen bewijs van voldoende financiële dekking voor het voorziene verblijf, aangezien de tenlasteneming niet is aanvaard. Daarenboven levert betrokkene geen bewijs van financiële middelen aan de hand van een nominatieve aankoopbordereau van Travelcheques of een kredietkaart bruikbaar op het Belgische grondgebied gelinkt aan een persoonlijke bankrekening met voldoende beschikbare middelen

- De tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: aangezien de garant zelfstandige is, worden de loonfiches die hij voor zichzelf uitschrijft niet beschouwd als zijnde een bewijs van wat men reëel verdient. Het is inderdaad zo dat slechts op het einde van het jaar op het uittreksel van de belastingen de uiteindelijke verrekening van de werkelijk verklaarde inkomsten zichtbaar zijn.

- De informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar.

Betrokkene legde bij een eerdere aanvraag tot gezinshereniging met de huidige garant valse verklaringen af en legde valse documenten voor: betrokkene is niet bonafide.

- Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

- Andere

Betrokkene toont niet op afdoende wijze aan over voldoende en regelmatige persoonlijke inkomsten of bestaansmiddelen te beschikken in het land van verblijf. Zij verklaart een eigen zaak te hebben maar legt hiervan geen enkel bewijs voor. Vermoedelijk wordt zij financieel gesteund door de garant in België die haar verloofde is en met wie zij in het verleden een bigamisch huwelijk afsloot op de Filippijnen en ingevolge hiervan een aanvraag gezinshereniging indiende welke haar op 25/11/2010 geweigerd werd toen het bedrog aan het licht kwam. Bij haar huidige aanvraag verklaart zij dat er een procedure lopende is om haar vorige huwelijk te ontbinden en dat zij hiertoe in de loop van de maand oktober voor de rechtbank (op de Filippijnen) dient verschijnen. Enig bewijs omtrent deze verklaring ontbreekt evenwel. Onvoldoende duidelijkheid m.b.t. de huidige burgerlijke staat en de financiële situatie van betrokkene in het land van verblijf. Onvoldoende bewijs van socio-economische of familiale banden in het land van verblijf. Betrokkene biedt te weinig garantie op terugkeer. Reële kans dat kort verbluf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd wordt.

- Geen of onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene niet afdoende kan aantonen dat hij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt uit een legale winstgevende activiteit.

Betrokkene verklaart een eigen zaak te hebben maar legt hiervan geen enkel bewijs voor.

- Vestiging te vrezen

Betrokkene heeft in het verleden reeds getracht zich te vestigen op basis van een bigamisch huwelijk afgesloten op de Filippijnen. Hiertoe had zij valse documenten voorgelegd. De visumaanvraag gezinshereniging werd haar geweigerd op 25/11/2010 toen dit bedrog aan het licht kwam."

Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op een kennelijk onredelijk wijze tot de voormelde conclusie is gekomen.

In casu kan slechts worden vastgesteld dat de gemachtigde geheel terecht, gelet op de elementen die het dossier van verzoekster daadwerkelijk kenmerken, besliste dat het visumaanvraag van verzoekster moet worden geweigerd.

Betreffende de loonfiches van dhr. V. die verzoekster heeft voorgelegd wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat deze loonfiches die hij als zelfstandige voor zichzelf uitschrijft niet beschouwd worden als zijnde een bewijs van wat men reëel verdient. Het is inderdaad zo dat slechts op het einde van het jaar op het uittreksel van de belastingen de uiteindelijke verrekening van de werkelijk verklaarde inkomsten zichtbaar zijn. Door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid wordt terecht geoordeeld dat de tenlasteneming van de garant niet kan worden aanvaard.

Eveneens blijkt uit de bestreden beslissing dat de gemachtigde rekening wel degelijk heeft gehouden met het vorige huwelijk van verzoekster, doch dat er onvoldoende duidelijkheid bestaat m.b.t. de huidige burgerlijke staat.

Bovendien mocht de gemachtigde terecht verwijzen naar de procedure gezinshereniging met de huidige garant waarbij verzoekster betreffende haar burgerlijke staat valse verklaringen heeft afgelegd en een vals celibaatsattest had voorgelegd, teneinde te oordelen dat het doel en de omstandigheden onvoldoende worden aangetoond, alsmede dat er vestiging te vrezen valt

Betreffende verzoeksters verklaring dat zij een eigen zaak zou hebben, werd door de gemachtigde terecht geoordeeld dat zij hiervan geen enkel bewijs voorlegt en verzoekster niet op afdoende wijze aantoonde over voldoende en regelmatige persoonlijke inkomsten of bestaansmiddelen te beschikken in het land van verblijf.

Er dient te worden besloten dat de omstandigheden waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing dd. 29.07.2011, concrete feiten betreffen die steun vinden in het administratief dossier, en die door verzoekster niet ernstig kunnen worden betwist.

Uit de samenlezing van de bepalingen van de Verordening nr. 810/2009, waarvan verzoekster de schending aanvoert, volgt dat de gemachtigde op grond van verschillende redenen de afgifte van visum kort verblijf kan weigeren. De vaststelling dat aan één van de opgesomde weigeringsmotieven vermeld onder artikel 32.1.a en b van de Visumcode wordt voldaan, volstaat om een visumaanvraag te weigeren. In casu wordt de visumaanvraag terecht geweigerd op basis van artikel 32.1.a.ii, 32.1.a.iii en 32.1.b van de Visumcode.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekster kritiek uit op de feitelijke vaststellingen. Evenwel dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidtoezicht van de bestreden beslissing kan uitoefenen, en niet de opportuniteit van de beslissing kan onderzoeken.

Volledigheidshalve verwijst de verwerende partij naar de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen desbetreffend (zie o.m. in het arrest RvV nr. 6.438 dd. 29.01.2008, nr. 1619 van 10 september 2007, nr. 1927 van 24 september 2007):

"... In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van een aantal feiten waaruit de verwerende partij afleidt dat het gesloten huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde (cfr. artikel 146 bis B. W.). In wezen beperkt de verzoekende partij zich in het middel tot het stuk voor stuk bespreken van deze feitelijke vaststellingen en het geven van een andere versie of verklaring ervoor, zodat zij in wezen haar beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door de verwerende partij. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt krachtens artikel 40 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Ook de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde stukken zijn evenmin van die aard om, gelet op de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad, tot een ander besluit te komen. Het feit dat verzoeker het niet eens is met de beoordeling van de verweerder maakt op zich uiteraard geen middel tot vernietiging van de bestreden beslissing uit.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is niet gegrond" (RvV nr. 6.438 dd. 29.01.2008).

Verzoekster haar enig middel faalt dan ook in rechte.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid oordeelde geheel terecht, binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, en gelet op de gegevens waarover de gemachtigde op het

ogenblik van het nemen van zijn beslissing beschikte, dat de afgifte van het visum aan verzoekster diende te worden geweigerd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Terwijl de bestreden beslissing ten genoegen van recht werd gemotiveerd. Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.”

2.3. Alle bepalingen en beginselen die verzoekster geschonden acht door de bestreden beslissing worden weergegeven en gedefinieerd in haar betoog zodat de Raad kan volstaan ernaar te verwijzen.

2.4. Uit de door verzoekster in haar verzoekschrift aangehaalde artikelen 14, c, 21.5, 32 .1. a) iii) van Verordening 810/2009 van 13 juli 2009 blijkt globaal dat een visumaanvrager dient te beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst, dat een verbintenis tot tenlasteneming kan worden overgelegd ten bewijze van het bezit van voldoende middelen van bestaan, dat deze voorwaarde kan worden gecontroleerd en dat de afgifte van het visum kan worden geweigerd indien de aanvrager niet aantoonst te beschikken over voldoende middelen van bestaan.

2.5. In casu heeft verzoekster ter ondersteuning van haar in punt 1.3. bedoelde visumaanvraag kort verblijf een verbintenis tot tenlasteneming voorgelegd, ondertekend door de in punt 1.1. bedoelde F. V. De bestreden beslissing stelt daaromtrent: *“De tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: aangezien de garant zelfstandig is, worden de loonfiches die hij voor zichzelf uitschrijft niet beschouwd als zijnde een bewijs van wat men reëel verdient. Het is inderdaad zo dat slechts op het einde van het jaar op het uittreksel van de belastingen de uiteindelijke verrekening van de werkelijk verklaarde inkomsten zichtbaar zijn.”* en *“Geen bewijs van voldoende financiële dekking voor het voorziene verblijf, aangezien de tenlasteneming niet is aanvaard.”*

De Raad stelt vast dat verzoekster hiertegen niet meer inbrengt dan *“De laatste loonfiches van de garant werden bij de aanvraag op het consulaat ingediend”, “er (worden) geen redelijke argumenten aangehaald om te twijfelen aan (...) de financiële middelen van haar garant (...)”, “diverse drogredenen worden aangehaald”* en verder een uitgebreid betoog houdt inzake de duur en het doel van het verblijf en de kosten die dit met zich meebrengt. Hiermee kan ze echter voormelde motivering niet aan het wankelen brengen. Verzoekster gaat totaal niet in op de reden waarom de loonfiches van garant F. V. niet aanvaard werden door de verwerende partij. De stukken die zij voegt bij haar verzoekschrift hebben geen uitstaans met voormelde motivering.

2.6. De bestreden beslissing stelt ook vast dat verzoekster zelf niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om haar verblijf in België te kunnen bekostigen: *“Daarenboven levert betrokkene geen bewijs van financiële middelen aan de hand van een nominatieve aankoopbordereau van Travel-cheques of een kredietkaart bruikbaar op het Belgische grondgebied gelinkt aan een persoonlijke bankrekening met voldoende beschikbare middelen.”*

Verzoekster brengt hiertegen niet meer in dan dat ze *“in de Filippijnen een eigen zaak (heeft) en ook eigen financiële middelen.”* Hiermee kan ze de voormelde motivering van de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen. De stukken die zij voegt bij haar verzoekschrift hebben geen uitstaans met voormelde motivering.

2.7. Gelet op het gestelde in de punten 2.5 en 2.6. stelt de bestreden beslissing derhalve terecht *“U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen.”*

Dit motief kan de bestreden beslissing voldoende schragen, gelet op het gestelde in punt 2.4. Verwerende partij kan volledig gevolgd worden wanneer ze dienaangaande in haar nota opmerkt: *“Uit de samenlezing van de bepalingen van de Verordening nr. 810/2009, waarvan verzoekster de schending aanvoert, volgt dat de gemachtigde op grond van verschillende redenen de afgifte van visum kort verblijf kan weigeren. De vaststelling dat aan één van de opgesomde weigeringsmotieven vermeld onder artikel 32.1.a en b van de Visumcode wordt voldaan, volstaat om een visumaanvraag te weigeren”*. Verzoeksters kritiek op de overige motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op het

doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf en haar voornemen om tijdig het Schengen-
grondgebied te verlaten kan zelfs indien deze gegrond mocht zijn, geen aanleiding geven tot de
nietigverklaring van de bestreden beslissing. Derhalve wordt deze kritiek niet besproken.

Het aangevoerde onderdeel van het middel inzake het op zich schragend motief van de bestreden
beslissing inzake het bezit van voldoende middelen van bestaan dat niet aangetoond werd, is niet
gegrond. Derhalve kan het enig middel geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden
beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA